

Γονέας: Εργασία υψηλών απαιτήσεων και προδιαγραφών για κάθε άνθρωπο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Σταύρος Καπουχτσής -Ψυχολόγος- Συστημικός Θεραπευτής

Η σχέση που έχει ο γονέας με το παιδί δημιουργεί την αίσθηση ενός άχρονου, ακατάλυτου δεσμού. Η προσπάθεια του γονιού επικοινωνιακά είναι η απάντηση στο ερώτημα του παιδιού: «Άραγε ο κόσμος με θέλει; Θέλει να υπάρχω;»

Και φυσικά ο γονιός προσπαθεί συνεχώς με όλα τα μέσα να επικοινωνήσει στο παιδί την καταφατική απάντηση: «Ναι, ο κόσμος σε θέλει-θέλει να υπάρχουν!»

Πόσοι τρόποι επικοινωνίας; Σε πόσα διαφορετικά πλαίσια; Με πόσους τρόπους; Φυσική παρουσία, ενέργειες, συναισθήματα, σκέψεις, λέξεις... Συναισθηματική παρουσία, η βεβαιότητα που δημιουργείται στο κάθε παιδί ο γονιός του είναι διαθέσιμος και ότι μπορεί να προστρέξει και να προβλέψει σε αυτόν σε κάθε αντιξοότητα ή ανάγκη.

«Ότι κι αν γίνει ότι κι αν συμβεί οι γονείς μου θα είναι πάντα δίπλα μου». Ταυτόχρονα μην ξεχνάμε τον σημαντικό επικοινωνιακό ρόλο που επιτελεί ο γονιός για το κοινωνικό πλαίσιο: είναι ο βασικός πρώτος συνομιλητής για θέματα που αφορούν στην μετάδοση της κουλτούρας, του πολιτισμικού υπόβαθρου, της

γλώσσας, αλλά και ο βασικός «μεταφραστής» των ονείρων και εφιαλτών του παιδιού, των ζωγραφιών και των σκέψεων.

Ουσιαστικά η πρώτη επικοινωνιακή ιδιότητα του γονιού είναι ότι ενσαρκώνει τη ρητή κατάφαση του κόσμου στην ύπαρξη του παιδιού. Μια σχέση άχρονη και ακατάλυτη (ο όρος πατέρας που συνοδεύει το θεό δεν είναι τυχαίος). [\(περισσότερα...\)](#)